

Reverse Speech Technology

Lidská duše je hlubokou studnicí na jejíž dno člověk ještě úplně nedohlédl. Přesto se o to stále usilovně snaží a jeden z předmětů výzkumu mně před nedávnem tak zaujal, že jsem se rozhodl věci v něm popsané sám vyzkoušet. O následné shrnutí pokusím v této práci. Pro udržení kontextu je ovšem třeba začít od začátku.

18. Února 2001 speciální jednotka FBI zatkla po letech sledování jednoho ze svých agentů, Roberta Hanesena [2]. Vyšetřování později ukázalo, že se kauza Hanssen stane patrně největším bezpečnostním skandálem a největším špionážním průsakem v dějinách USA. Hanssen patrně prodával Rusům a KGB po dobu patnácti let informace z oblasti americké kontrašpionáže. Za své činy byl odsouzen k doživotí. Následně se v médiích objevily reportáže ohledně současné kauzy 'Libby', během níž mělo dojít k úniku informací z oblasti Bílého domu. V rámci reportáže bylo zmíněno, že pro vyřešení kauzy by FBI mohla použít i unikátní experimentální metodu analýzy reverzní řeči, která byla patrně použita i v kauze Hanssen a byla hlavním vodítkem pro posílení podezření, že Hanssen opravdu pro KGB pracoval, což ovšem zástupce vyšetřovatele v kauze 'Libby' ihned popřel a zdůraznil, že si není vědom, že by tato metoda byla někdy používána.

Byla. Pro to ovšem musíme jít ještě hlouběji do minulosti. V roce 1974 Úřad pro národní bezpečnost (NSA) z podnětu ministerstva obrany dostal za úkol vypracovat možnosti a cesty, jakým způsobem využít pro potřeby Studené války schopnosti lidí s paranormálními schopnostmi tak, aby byly aplikovatelné pro potřeby špionáže, kontrarozvědky a armády. Pentagon byl velice znepokojen pokusy Sovětské akademie věd z jara 1970, kdy na podnět velení Rudé armády zahájila akademie sérii testů se ženou jménem Nina Kulagina [3]. Na základě takto nabitých zkušeností provedla akademie věd do konce roku 1983 dalších padesát pokusů s podobně zaměřenými lidmi z území bývalého Sovětského svazu. Přestože některá západní média dodnes zpochybňují test s Kulaginou z jara 1970, je zřejmé, že po testech s ní velení Ruské armády výzkum nejen nezastavilo, ale dokonce jej zintenzivnilo. To bylo pro USA znamením, že nejen Nina Kulagina, ale i další osoby jsou schopné disponovat silami, které jsou za hranicemi současné fyzikální interpretace. Obava pramenila především z toho, že by případní sovětsští telepati byli schopni odhalovat šifry a kódy amerických raketových sil, nebo ponorek. Případně předávat informace agentům KGB na území USA bez nutnosti zvednout telefon.

Těsně po skončení války ve Vietnamu, na jaře 1977 dostal Pentagon kromě soupisu možností využití paranormálních schopností jako jsou Telepatie, Telekineze a mimo smyslová predikce taktéž i zmínku o v té době nepříliš známé metodě Technologie reverzní řeči. Ta, ač původně zcela přehlížena, je dnes intenzivně testována jako prvek, který se v budoucnu může stát nástrojem boje proti špionáži, terorismu, nebo kriminalitě. Využití najde hlavně jako fool-proof detektor lži. Reverse Speech Technology je v současné době zřejmě plně v kompetenci NSA, která z principu spravuje veškeré technologie strategického určení.

Jedná se o to, že každý člověk plně kontroluje a vyhodnocuje veškeré kroky které činí, a tato zhodnocení provádí nedobrovolně, protože jsou biologicky a psychicky podmíněné a vyhodnocení provádí v podvědomí. NSA při testech na dobrovolnících zjistila, že podvědomí má přímou zpětnou korekční vazbu na centrum hlasové řeči. Při běžném mluvení podvědomí vyhodnocuje výroky řečníka a vzápětí mu do hlasového projevu moduluje odpovídající protireakce podvědomí. Tyto reakce podvědomí by měly být zároveň funkčními a verbálně srozumitelnými výsledky, které podvědomí vrací na mluvenou řeč. Pro získání výsledků se

používá reverzního zvukového toku. Odtud název. Z výzkumu laboratoří NSA údajně vyplývá, že toto reverzní podvědomé cejchování slovních výroků nelze za žádných okolností zfalšovat, neboť lidský mozek není schopen vědomě ovládat podvědomí.

Tolik tedy historie a teorie. Realita bývá však v mnoha ohledech vždy komplikovanější. Pro ověření těchto tvrzení jsem udělal několik experimentů s vlastním hlasovým vzorkem, běžícím několik minut, během hovoru na libovolné téma. Poslech řeči v reverzním režimu je rozhodně zajímavou zkušeností. Přestože při něm lze narazit na spoustu slov, nebo jejich útržků, které mají smysl i když jsou puštěné pozpátku, v podstatě nic neukazuje na skutečnost, že by mělo jít o vyjádření podvědomých pocitů. A už vůbec se nejedná o smysluplná větná sdělení jak prezentují některé zdroje. Spíše se nabízí myšlenka, že je řeč v reverzním toku materiálem ve své nesrozumitelnosti velmi široce interpretovatelným. Lidově řečeno „kdo chce najít, ten zkrátka najde“. Zvlášť pokud jsou běžně povoleny úpravy jako je například zpomalení toku. Za korektní nepovažuji ani reversní audio nebo video streamy běžně dostupné na internetu. Jde například o záznamy celebrit, které se ve zpětném chodu vyznávají ze svých více či méně šokujících nejniternejších pocitů. Nahrávky Kurta Cobaina, frontmana notoricky známé Nirvany, podvědomě informujícího fanoušky pod pódiem o své připravované sebevraždě v textech svých písní apod. Podobné záležitosti jsou ovšem velmi snadno průkazné, protože originální tvar skladeb každý zná. Proto je velmi snadné reverzní stream opět převrátit a porovnat s originálem. V drtivé většině se neshodují. Přesto lze narazit i na serióznější pokusy, jimiž jsou třeba práce Australana Davida Johna Oatese [4], který se začal metodou reverzního toku řeči zabývat již od konce 90. let a výsledky veřejně publikuje na internetu.

Ačkoli se zdají mé předchozí závěry skeptické. Nezavrhuji technologii reverzní řeči jako naprostý podvrh. Skutečnost, že se naše nevědomí promítá do chování, držení těla, tónu i zvuk hlasu, výrazu očí... je dávno známým faktem. Faktem který poskytuje základním principům podobných technologií pevný opěrný bod. A je stejně nezpochybnitelný jako fakt, že je v podstatě nemožné jakýmkoli způsobem ovlivňovat vlastní nevědomí. Jak mohu ovlivnit věc které si nejsem vědom? Se stejným úspěchem by mohl člověk svévolně měnit srdeční rytmus. Vlastně se nedá dokázat ani nesmyslnost reverze během analýzy. Jedno z přijatelných vysvětlení lze opřít o výskyt nevědomých reakcí v chování člověka. Tyto reakce by mohly být nejsnadněji pozorovatelné během reverzního toku hlasu při němž se znehodnotí původní sdělovaná informace, čímž se vlastně dostává na úroveň stejnou informační hladinu, jakožto běžné emociální reakce řečníka. Primárně sdělované informace tedy nezastiňují nevědomý obsah sdělení. Otázka je jakým způsobem je potom ze zdroje odfiltrovat. Vůči analýze poslechem jsem spíše skeptický. Ale například spektrální analýza už by mohla přinést uspokojivější výsledky. Největší problém patrně nastane při hledání vhodných etalonů. Hranice univerzální pravdy je patrně nedosažitelná, protože duševno každého jedince je podstatně odlišnější, než jejich fyziologické pochody, kterými se řídí dnešní běžné metody. Na druhou stranu by se nevědomí a jeho odrazy v našem jednání nemuselo omezit jen na prostou odpověď Ano/Ne. Mohlo by dát odpověď i na otázky, na které by nás nikdy nenapadlo se zeptat.

Použité zdroje :

- [1] www.aeronet.cz
- [2] http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Hanssen
- [3] http://en.wikipedia.org/wiki/Nina_Kulagina
- [4] <http://www.hypnosis.edu/aha/articles/reverse-speech.asp>